

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 5. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Den uafrystelige Lorca

Federico Garcia Lorca
Sigøjnerballader Digter i New York
Det Poetiske Bureaus Forlag 2020 -
Bureauets lommebibliotek Af Carina
Wohlk. Kender ...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for bog anmeldelser og bringer desuden andre litterære læsninger, klummer, skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftets kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

Steinbeck-tema i Den smalle bog

- Læs Egil Hvid-Olsens introduktioner til ni af hovedværkerne

tirsdag den 15. december 2020

Tiårig globetrotter i krigens skygge

Irmgard Keun: "Barn af verden", Forlaget Silkefyret 2019. 171 sider, 199 kr.

Af Egil Hvid-Olsen.

Der er selvbiografiske træk i Irmgard Keuns "Barn af verden", dog fordelt på to personer; den tiårige Kully og hendes forfatterfar. I 1936 emigrerede Keun til Holland, fordi hendes bog "Kunstsilkepigene" fra 1933

(dansk 1933/1981) var blevet erklæret "entartet" af nazisterne. Keun kendte altså til livet som uønsket kunstner, og i 1938 skrev hun "Barn af verden", der foregår samme år og har annekteringen af Østrig med i sit handlingsforløb. Som læser ved man, hvad der siden hændte, men det vidste Keun tydeligvis ikke, da hun skrev romanen. Således bliver den en stærk samtidsskildring, der på troværdig vis skildrer den uvished, man dengang levede i, og som bekymrede nogle mere end andre.

En dysfunktionel bohemefamilie

Skønt Keun var en uønsket forfatter og samfundskritiker, ligesom faderen i romanen, er der markante forskelle på hende og ham. Kullys far er en alkoholiseret og fetteret forfatter, der lever et bohemeliv for penge, han endnu ikke har tjent. Fordi det er farligt for ham at befinde sig i sit hjemland, rejser han med sin kone og sin datter rundt til forskellige europæiske storbyer, hvor de indlogerer sig på hoteller og enten lever på nas eller på nåde.

Selvom Kully bliver påvirket af sin mors frustrationer, er denne levemåde det normale for hende, fordi hun ikke erindrer at have prøvet noget andet. Hun undervises mangelfuldt af sin mor, men lærer at tale en masse forskellige sprog, fordi hun søger nye venkæber i alle de byer og lande, de besøger. Kullys trofasthed mod forældrene er markant, men ikke usædvanlig. Børn i dysfunktionelle familier er oftest meget loyale over for deres forældre. Kully er godt klar over, at hun har et anderledes liv end de fleste andre børn, men hun understreger fordelene i at have større viden om verden end andre. Imidlertid er der situationer, hun ikke forstår, hvilket for eksempel fremstår af disse få sætninger:

"Min mor kan ikke lide Manja. Min far kan godt lide hende. Da vi var i Polen for et år siden, trostede han hende også hele tiden" (s. 57).

Kully har en vis fornemmelse for, hvad hendes far og Manja foretager sig i hinandens selskab, men hun har ikke forståelse for, hvorfor det sårer hendes mor.

Det er ellers ikke, fordi Kully bedre kan lide sin far end sin mor. Moderen er det eneste faste holdepunkt for pigen, men selv dette holdepunkt vakler også ind imellem, når faderens livsførelse får særligt uheldige konsekvenser. Som læser irriteres man over, at moderen tilgiver faderen selv de største svigt, fordi han i løbet af få minutter er i stand til at charmere hende på ny. Men urealistisk er det næppe.

Barnets perspektiv

Skønt Keun lader Kully fortælle i et sprog, der både er for modent og for sammenhængende til en pige i hendes alder, er det klart den tiåriges perspektiv, der fortælles ud fra. Det kan der komme både triste, søde og glade eksempler ud af – eller en blanding som her:

"Jeg kan ikke lide aviser, fordi der næsten altid kun står noget grimt i dem: Om små børn uden opsyn, der falder ned i varmt vand, eller om syttenårige mænd, som bliver påkørt af lastbiler og vilde damer, der hugger hele deres familie ihjel med en økse.

Far har sagt, at udryddelse af en hel familie er blevet et vanvittigt modeltue ligesom rødakerede fingerne.

Han kan ikke lide helt ildrøde negle på damer, fordi det ligner små blodige kødklumper, som ødelægger hans appetit. Engang sagde han til en dame, at han kun kunne tåle hendes røde negle, hvis hun som supplement ville bære en rød rubin i navlen. Det ville damen ikke, og jeg vidste heller ikke, hvordan hun skulle få rubinen til at sidde fast." (s. 97).

Kully selv kunne være et af de børn uden opsyn, hun læser om i avisen, for hun bliver efterladt de mærkeligste steder. Ind imellem tøves hende mor til at lade pigen være alene på et hotelværelse, men faderen tøver ikke med at lade hende sidde alene i timevis på eksempelvis en restaurant, mens han undersøger mulighederne for at låne penge eller en forårsdag pantsætter familiens overtøj. Men som han siger i en anden sammenhæng til sin hustru: "[...] du ved jo, at jeg ikke har nogen ansvarsfølelse" (s. 89). På et tidspunkt er det oven i købet Kullys mor, der bliver efterladt, mens faderen tager sin datter med på langfart.

Læseren ved mere end forfatteren

Keun beskriver en verden, der er ved at blive flået fra hinanden af forfølgelser og truende krig. Hun vidste som nævnt ikke, hvordan det hele endte, og det ved Kully heller ikke. Alt, hvad hun kan, er at holde sig til sine forældre, selvom særligt hendes far er dårlig til at tage vare på hende.

I virkeligheden var voksne som Kullys forældre mindst lige så magtesløse som børnene, da krigen brød ud. Da var der ikke andre muligheder end at emigrere eller gå under jorden. Irmgard Keun valgte den sidstnævnte mulighed og overlevede krigen inden for Tysklands grænser. Hvordan det

En due er død og mit digt sendte én til vejrs

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Email address... Submit

Slå op i Den smalle bog

Søg

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2020 (56)

▼ december (4)

Tiårig globetrotter i krigens skygge

To bøger om islamistisk terrorisme

Tilværelsens egentlige og substantielle drama

Hjemkomst

► november (7)

► oktober (6)

► september (6)

► august (6)

► juli (6)

► juni (5)

► maj (3)

► april (2)

► marts (4)

► februar (3)

► januar (4)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (75)
- dagbøger (1)
- digtsamling (27)
- En litterær refleksion (5)
- essay (4)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (11)
- klassikerlæsning (13)
- kortroman (4)
- kunstmag (10)
- lyrik (3)
- noveller (4)
- prosa (6)
- prosadigt (2)
- roman (16)

Sidevisninger i alt

125,117

vile være gået Kully og hendes forældre, kan man som læser kun gætte på, men deres udfordringer var i hvert fald ikke blevet færre end dem, der beskrives i romanen.

"Barn af verden" bliver således en hjerteskrærende læseoplevelse, der dels udfolder en lille piges svære liv, dels giver læseren mulighed for at spekulere videre, fordi man ved, hvad der fulgte oven på Anschluss. De spekulationer er ikke mindre hjerteskrærende end lille Kullys beretninger.

Indsendt af Egil Hvid-Olsen

Ingen kommentarer:

Tilføj en kommentar

 Kommenter som: connyta (Google)
 Underret mig

[Startside](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)

Rejse tema. Leveret af [Blogger](#).